



art

www.kunsthart.org

'WHITE OUT'



PAUL VINET "LEARNING FROM NEW YORK" (2005-2007), 124,5 X 100 CM, ACRYLVERF OP GEKLEURDE FOTO'S, GEKLEEFD OP ALUMINIUM

De kunstenaar Paul Vinet (°1969, Frankrijk) werkt en leeft in Parijs en exposeert voornamelijk in New York. Momenteel toont hij werk in de Brusselse galerie NKA, zijn derde tentoonstelling in Brussel. Vinets expositie, getiteld 'White out', balanceert tussen fotografie en schilderkunst. Aan de linkse muur van de galerieruimte toont hij foto's in witte kaders. Het zijn straatbeelden van het dagelijkse leven en de drukte in New York. Wanneer je aandachtig kijkt, zie je dat er iets cruciaal ontbreekt. Elk spoor van publiciteit is afwezig en wordt nauwkeurig bedekt door een wit laagje acrylverf. Door de zorgvuldigheid van de geschilderde vlakken valt de ingreep op het eerste zicht nauwelijks op. Het camoufleren van reclame is tot in de kleinste details doorgedreven. Zelfs de merktekens op de kledij van de mensen zijn weggewerkt. Het is opmerkelijk hoeveel ruimte publiciteit in het straatbeeld van New York inneemt. De foto's hebben een zeer sterke compositie door de geschilderde vlakken die een boeiende relatie aangaan met de witte straatmarkeringen. 'Learning From New York' (2005-2007) is een nachtfoto van de straten van New York. Deze foto is bijna een abstract schilderij door het spel tussen de witte vlakken en de frisse, gekleurde lijnen die achterblijven.

Aan de rechtse muur van de galerieruimte krijgt Vinets werk nog meer de indruk van een schilderij. De foto's 'People' (2004-2007) zijn bijna helemaal beschilderd met witte acrylverf, het enige wat de kijker nog rest is de aanwezigheid van mensen. Vinet creëert ondanks de afwezigheid van een achtergrond een zeer sterk diepte-effect in zijn werk. Deze foto's zijn niet ingekaderd en rechtstreeks bevestigd aan de muur. Door de directe confrontatie met de verfstructuur krijg je nog meer het gevoel dat je naar een schilderij kijkt. Soms schemert de kleur van de ondergrond door, maar er is geen oorspronkelijke structuur zichtbaar. De mensen vertoeven in niemandsland. Ze kijken in het oneindige, wachten in een lange rij of wandelen in groepjes rond. Het dagelijkse leven lijkt weggeknipt uit een omgeving waar de toeschouwer enkel naar kan gissen.